

nání jeho trestným a lehkomyšlným, nejde tedy o výroky, jež by logicky nemohly vedle sebe obstáti a jež by proto zakládaly vnitřní rozpor. Oním zjištěním byla vyloučena toliko vina vědomá, nikoli však též vina nevědomá. Ostatní vývody zmateční stížnosti, jimiž uplatňuje důvody zmatečnosti podle čis. 9 a) a b) a 10 Šu 281 tr. ř., ve skutečnosti však pouze důvod zmatečnosti podle čis. 9 a) Šu 281 tr. ř., vycházejí z předpokladu, že rozsudek nezjišťuje zavinění obžalovaného ve směru subjektivním. Jak však již uvedeno, zjišťuje nalézací soud bezvadně i tuto stránku přečinu, ze kterého obžalovaný jest viněn, čímž padají veškeré výtky v tomto směru uplatňované. Bylo proto neodůvodněnou zmateční stížnost zavrhnouti.

Avšak rozsudek první stolice jest stížen jiným zmatkem, stížností neuplatňovaným. Podle posledního odstavce Šu 1 zákona o třaskavinách ze 27. května 1885, čis. 134 ř. zák. nevztahuje se ustanovení prvního odstavce tohoto Šu a důsledkem toho nevztahují se ani trestní normy Šu 2 a Šu 3 téhož zákona na třaskaviny státního monopolu. Tento monopol byl zaveden, přesněji znovu upraven zákonem ze dne 15. července 1919, čis. 414 Sb. z. a n., podle jehož Šu 1 předmětem monopolu výbušných látek jsou látky, které budou za ně nařízením prohlášeny. Tato prohlášení stala se vládními nařízeními ze dne 8. listopadu 1920, čis. 615 sb. z. a n. a ze dne 30. května 1922, čis. 166 Sb. z. a n., a případnými dalšími nařízeními, na něž poukazuje bod 8 prvního odstavce k nařízení čis. 615/20. Těmito nařízeními byl rozsah ustanovení §§ů 1 až 3 zákona čis. 134/1885 zúžen a omezen na ony výbušné látky, jež nejsou ani podle oněch vládních nařízení předmětem monopolu. Za tohoto stavu věci bylo povinností nalézacího soudu, by zjistil, zdali náplň ručního granátu, přechovávaného obžalovaným, jest výbušnou látkou, která není předmětem státního monopolu a zda na ni důvodně se vztahují předpisy Šu 1 až 3 zákona čis. 134/1885. Podřadil-li nalézací soud, toho nezjistiv, skutek obžalovaného pod ustanovení Šu 3 zákona čis. 134/1885, uvažoval o skutku s hlediska zákona, který se po případě k němu nevztahuje, a dopustil se zmatečnosti podle čis. 10 Šu 281 tr. ř. Tak bylo trestního zákona nesprávně užito na újmu obžalovaného. Proto bylo podle Šu 290 tr. ř. zrušovacímu soudu z úřední povinnosti postupovati tak, jako kdyby doličený důvod zmatečnosti byl býval uplatňován.

Čís. 2537.

Pro posouzení obsahu průvodních návrhů (§§y 222, 281 čis. 4 tr. ř.) rozhoduje jediné protokol o hlavním přelíčení.

Zjišťování pověsti svědků jest obmeziti na případy, v nichž byl dán podnět, ospravedlňující takové šetření; za takový podnět nelze pokládati pouhý neodůvodněný návrh stran.

Důvod zmatečnosti podle Šu 281 čis. 5 tr. ř. vztahuje se výhradně k výroku nalézacího soudu o rozhodných skutečnostech:

Výrok ten jest n e j a s n ý m, je-li nesrozumitelným nebo připouští-li různý výklad; n e ú p l n ý m je výrok, pomíjí-li mlčením nějakou rozhodnou skutkovou okolnost nebo nějaký důležitý průvodní prostředek,

kteřé vyšly na jevo při hlavním přelíčení; vnitřní r o z p o r předpokládá takovou neshodu dvou skutkových zjištění, že podle zákonů logického myšlení vedle sebe obstáti nemohou; jde o ú p l n ý n e d o s t á t e k d ů v o d ů, jsou-li vývody nalézacího soudu takové, že mezi nimi a rozhodnou skutečností, jež má býti jimi odůvodněna, není vůbec logické spojitosti; spisový r o z p o r předpokládá v rozhodovacích důvodech nesprávnou reprodukci obsahu listin jsoucích při soudních spisech nebo protokolů o soudních seznáních.

Doličování zmatku čís. 9 b) Šu 281 tr. ř. předpokládá výrok soudu, že tu není tvrzené trestnost vylučující okolnosti.

Skutečnost, že pachatel předsevzal trestný čin po poradě s advokátem, který neshledal jednání závadným, neopodstatňuje vyvíňujícího důvodu Šu 2 e) tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1926, Zm I 17/26.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 14. prosince 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 200, 203 tr. z., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, dovolávající se číselně důvodů zmatečnosti podle Šu 281 čís. 4, 5, 9 a) a b) a 10 tr. ř., nelze přiznati oprávnění. S hlediska prvního důvodu zmatečnosti vytýká stížnost nalézacímu soudu, že zamítl při prvním hlavním přelíčení v této věci, t. j. při hlavním přelíčení dne 26. října 1925 (druhé a zároveň poslední hlavní přelíčení ze dne 14. prosince 1925, jež bylo konáno před týmž senátem, bylo jen pokračováním v onom prvním hlavním přelíčení) neprávem návrh stěžovatelův, by byla vyžádána zpráva o pověsti Josefa S-y, by byly vyžádány veškeré spisy týkající se trestních věcí proti S-ovi a skončených pravoplatnými odsuzujícími rozsudky a by byla zároveň vyžádána zpráva o pověsti svědkyně Bohumily M-ové. Provedením těchto důkazů byla by prý se dokázala naprostá nevěrohodnost S-ova a naprostá věrohodnost M-ové. Podle protokolu o hlavním přelíčení, pro posouzení obsahu návrhu jedině rozhodného, navrhl obhájce stěžovatelův za účelem zjištění nevěrohodnosti S-ovy dotaz na polic. ředitelství a opatření trestních spisů o dřívějším potrestání tohoto svědka a zároveň zjištění pověsti M-ové, pokud se týče věrohodnosti této svědkyně. Tomuto návrhu bylo vyhověno usnesením soudu potud, že hlavní přelíčení bylo odročeno mezi jiným též za účelem vyžádání trestních spisů Josefa S-y se týkajících. Při dalším hlavním přelíčení dne 14. prosince 1925 byly též čteny trestní spisy, podle nichž byl S. pro zločin krádeže podmíněčně odsouzen. Ze spisů těch byly v podstatě patrný trestné činy, pro něž S. byl odsouzen, jakož i pověst tohoto svědka. Tím se navrhovatel spokojil a dalšího návrhu nečinil. Pokud byl onen obhájcův návrh nalézacím soudem částečně zamítnut

pro nerozhodnost navržených důkazů, nebyla zamítnutím tohoto návrhu obhajoba zkrácena. Trestní řád neukládá soudu, by vyšetřil v každé trestní věci pověst svědků, a ani z povahy věci nelze takovou povinnost soudu odvozovati. Zjišťování pověsti svědků jest proto obmeziti na případy, v nichž byl dán podnět, ospravedlňující takové šetření. Pouhý neodůvodněný návrh stran nelze pokládati za takový podnět. (Rozh. čís. 759 vid. úř. sb.). Obhájce obmezil se v souzeném případě na podání onoho, v protokole o hlavním přelíčení zaznamenaného návrhu na zjištění pověsti, pokud se týče minulosti oněch svědků a neodůvodnil nikterak nutnost navrženého šetření. Nabyl proto dán podnět, jenž by byl ospravedlňoval vyšetření pověsti oněch svědků. Není tu tudíž důvodu zmatečnosti podle Šu 281 čís. 4 tr. ř.

Dovolávajíc se důvodu zmatečnosti podle Šu 281 čís. 5 tr. ř., neprávem vytýká stížnost rozsudku všechny vady v tomto ustanovení zákona uvedené. Důvod zmatečnosti podle Šu 281 čís. 5 tr. ř. vztahuje se výhradně k výroku nalézacího soudu o rozhodných skutečnostech. Výrok ten je nejasný, je-li nesrozumitelný nebo připouští-li různý výklad, neúplným je výrok, pomíjí-li mlčením nějakou rozhodnou skutkovou okolnost nebo nějaký důležitý průvodní prostředek, které vyšly na jevo při hlavním přelíčení; vnitřní rozpor předpokládá takovou neshodu dvou skutkových zjištění, že podle zákonů logického myšlení vedle sebe obstáti nemohou; úplnému nedostatku důvodů rovná se, jsou-li vývody nalézacího soudu takové, že mezi nimi a rozhodnou skutečností, jež má býti jimi odůvodněna, není vůbec logické spojitosti, a spisový rozpor posléze předpokládá v rozhodovacích důvodech nesprávnou reprodukci obsahu listin jsoucích při soudních spisech nebo protokolů o soudních seznáních.

Dovolávajíc se číselně důvodů zmatečnosti podle Šu 281 čís. 9 a), po případě 9 b) a 10 tr. ř. namítá stížnost, že stěžovatel by byl podle Šu 2 e) tr. zák. vyviněn, i kdyby tu bylo nějaké trestné jednání; neboť přihodil prý se tu omyl, pro nějž nebylo lze spatřovati v jednání zločin. Stěžovatel radil prý se se svým právním zástupcem Drem Zdeňkem U-em, zda může peníze, o něž tu šlo, zabaviti a ten projevil prý mínění, že ony peníze jsou zabavitelné, ač stěžovatel mu celý stav věci podle pravdy vyličil. Tato námitka jest s hlediska zmatku podle Šu 281 čís. 9 b) tr. ř. pochybena již proto, že tu není ani základního předpokladu pro uplatňování tohoto důvodu zmatečnosti, totiž výroku soudu, (že tu není tvrzené trestnost vylučující okolnosti), na jehož podkladě by teprve byla zmateční stížnost oprávněna dovozovati, že byl jím porušen zákon. Mimo to dlužno poznamenati, že stížnost ocitá se v rozporu se skutkovými zjištěními napadeného rozsudku, tvrdíc že stěžovatel vyličil Dru U-ovi celý stav věci (§ 288 čís. 3 tr. ř.). Má-li ostatně stížnost za to, že čin, jenž by byl jinak trestným, je beztrestným, předsevzali jej pachatel po poradě s advokátem, jenž neshledal jednání závadným, jde tu o názor zřejmě nesprávný. Takový omyl pachatelův byl by jen omylem trestně právním, jímž se podle Šu 3 tr. zák. nikdo omlouvati nemůže. Skutečnost, že pachatel jednal po poradě s advokátem, nemohla by na tom ničeho měniti.